

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Gavriliță Mihail în interesele recurentului Ambroci Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ambroci Nicolae împotriva lui Baranovschi Viorel privind încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Gavriliță Mihail în interesele lui Ambroci Nicolae, fiind menținută hotărîrea Judecătoria Strășeni din 29 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 22 august 2013, Ambroci Nicolae s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva lui Baranovschi Viorel cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că, în vara anului 2011 a lăsat la păstrare în ograda pîrîtului, automobilul personal de model „UAZ” cu n/î HN AE 590, pentru a se folosi de acesta cît va avea nevoie, însă pîrîtul samavolnic a vîndut acest automobil cet. Lozovanu Viorel contra sumei de 2000 lei.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Strășeni, Ana Gureu din 08.07.2013, pîrîtul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, adică samavolnicia - exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, fără a se cauza vre-o daună considerabilă persoanei, însă procesul contravențional, a fost încetat conform art.30 alin. (2) Cod contravențional, pe motiv că a expirat termenul de prescripție pentru atragere la răspundere contravențională a lui Baranovschi Viorel.

Consideră că, prin acțiunile sale ilegale și samavolnice pîrîtul i-a cauzat o daună materială în sumă de 26 453 lei, fapt confirmat prin raportul de constatare tehnico- științifică nr. 1073 din 24.06.2013, conform căruia, valoarea pe piață a automobilului „UAZ” anul producerii 1987, în stare de exploatare în luna martie 2013, poate constitui suma de 26 453 lei.

Solicită încasarea din contul lui Baranovschi Viorel a prejudiciului material cauzat în mărime de 26 453 lei și taxa de stat în sumă de 500 lei.

Prin hotărîrea Judecătoria Strășeni din 29 decembrie 2015 s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 11 ianuarie 2016 avocatul Gavriliță Mihail în interesele lui Ambroci Nicolae a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii recurate cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii .

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016 s-a respins apelul

declarat de avocatul Gavriliță Mihail în interesele lui Ambroci Nicolae, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 29 decembrie 2015.

Instanța de apel și-a motivat soluția invocînd că instanța de fond a determinat definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, apreciind probele prezentate de părți în corespundere cu prevederile legale, aplicînd corect normele de drept material și întemeiat a ajuns la concluzia privind netemeinicia acțiunii depuse de Ambroci Nicolae.

Totodată, instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a reținut că, pe parcursul examinării pricinii cât și din materialul probator nu s-a demonstrat vinovăția pîrîtului-intimat, condiție indispensabilă pentru atragerea la răspundere civilă delictuală, or prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 18 februarie 2015 (f.d.43-44), menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 (f.d.45-46) a fost anulată ordonanța din 08 iulie 2013 cu privire la recunoașterea vinovăției lui Baranovschi Viorel, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, cu încetarea cazului din lipsa faptului contravenției.

Mai mult ca atît, instanța de apel a reținut că prin aceeași hotărîre, s-a stabilit că nu s-a confirmat nemijlocit vînzarea bunului litigios- automobilul de model „UAZ” cu n/î HN AE 590, și nu s-a stabilit exercitarea în mod arbitrat a unui drept presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație.

Potrivit art. 123 alin.(2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Referitor la argumentele apelantului cu referire la faptul că instanța de fond a respins proba-raportul de constatare tehnico-științifică nr.1073 din 24 iunie 2013 și nu a dispus numirea unei expertize judiciare în cadrul examinării pricinii în fond, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate.

În conformitate cu art.130 alin. (1) CPC instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

La 12 septembrie 2016 avocatul Gavriliță Mihail în interesele recurentului Ambroci Nicolae a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Mai mult ca atî atît instanța de fond cît și instanța de apel nu au dat apreciere probelor prezentate de reclamant și nu s-au expus pe majoritatea argumentelor invocate de reclamant, contrar art.6 CEDO.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Gavriliță Mihail în interesele recurentului Ambroci Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către avocatul Gavriliță Mihail în interesele recurentului Ambroci Nicolae, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Gavriliță Mihail în interesele recurentului Ambroci Nicolae ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către avocatul Gavriliță Mihail în interesele recurentului Ambroci Nicolae, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru